

“সত্যতাৰ শক্তি”

আজি সত্য পিতা, সত্য শিক্ষক, সৎগুৰুৱে নিজৰ সত্যতাৰ শক্তি স্বৰূপ সন্তানসকলক চাই আছেইক। সত্য জ্ঞান বা সত্যতাৰ শক্তি কিমান মহান তাৰ অনুভৱী আত্মা হোৱা। সকলো দূৰৈৰ দেশৰ নিবাসী সন্তানসকল ভিন্ন ধৰ্ম, ভিন্ন মান্যতা, ভিন্ন নীতি-নিয়মত থাকিও এই ঈশ্বৰীয় বিশ্ব বিদ্যালয়ৰ ফালে বা ৰাজযোগৰ ফালে কিয় আকৰ্ষিত হ’ল? সত্য পিতাৰ সত্য পৰিচয় প্ৰাপ্ত হ’ল অৰ্থাৎ সত্য জ্ঞান প্ৰাপ্ত হ’ল, সঁচা পৰিয়াল প্ৰাপ্ত হ’ল, সঁচা স্নেহ প্ৰাপ্ত হ’ল, সঁচা প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ হ’ল। সেইবাবে সত্যতাৰ শক্তিৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হ’ল। জীৱন আছিল, প্ৰাপ্তিও আছিল যথা শক্তি জ্ঞানো আছিল কিন্তু সত্য জ্ঞান নাছিল সেয়েহে সত্যতাৰ শক্তিয়ে সত্য পিতাৰ কৰি ল’লে।

সত্য শব্দটিৰ দুটা অৰ্থ আছে - সত্য সত্যতাও হয় আৰু সত্য অবিনাশীও হয়। গতিকে সত্যতাৰ শক্তি অবিনাশীও হয় সেয়েহে অবিনাশী প্ৰাপ্তি, অবিনাশী সম্বন্ধ, অবিনাশী স্নেহ, অবিনাশী পৰিয়াল আছে। এই পৰিয়ালেই 21 জন্ম ভিন্ন-ভিন্ন নাম ৰূপেৰে মিলিত হৈ থাকিব। গ’ম নাপাব। এতিয়া জানা যে আমিহেই ভিন্ন সম্বন্ধেৰে পৰিয়ালত আহি থাকিম। এই অবিনাশী প্ৰাপ্তিয়ে, পৰিচয়ে দূৰৈৰ দেশত থকা সত্ত্বেও নিজৰ সত্য পৰিয়াল, সত্য পিতা, সত্য জ্ঞানৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰি ল’লে। য’ত সত্যতাও আছে আৰু অবিনাশীও হয়, এয়াই পৰমাত্ম পৰিচয়। গতিকে যেনেকৈ তোমালোক সকলো এইটো বিশেষত্বৰ আধাৰত আকৰ্ষিত হ’লা, সেইদৰে সত্যতাৰ শক্তিক, সত্য জ্ঞানক বিশ্বৰ আগত প্ৰত্যক্ষ কৰিব লাগে। 50 বছৰ ধৰণী তৈয়াৰ কৰিলে, স্নেহত আনিলে, সম্পৰ্কত আনিলে। ৰাজযোগৰ আকৰ্ষণত আনিলে, শান্তিৰ অনুভৱেৰে আকৰ্ষণত আনিলে। এতিয়া কি বাকী থাকিল? যেনেকৈ ভিন্ন-ভিন্ন ধৰ্মাৱলম্বীৰ লোকে এইটো মান্যতা দিয়ে যে পৰমাত্মা এজনেই তেনেকৈ যথার্থ সত্য জ্ঞান এজন পিতাৰে হয় অথবা এটাই মাৰ্গ, এইটো আৰাজ যেতিয়ালৈকে শক্তিশালী নহ’ব তেতিয়ালৈকে আত্মাসকলৰ অনেক খেৰকুটা সদৃশ আলম্বনৰ ফালে হাবাখুৰি খাই ফুৰাতো বন্ধ নহ’ব। এতিয়া এনেকৈয়ে বুজি লয় এয়াও এটা মাৰ্গ, ভাল মাৰ্গ হয়। কিন্তু অৱশেষত এইটো বুজিব যে এজন পিতাৰ এটোয়ে পৰিচয়, এটাই মাৰ্গ। বিভিন্নতাৰ এই ভ্ৰান্তি সমাপ্ত হোৱাটোৱে হ’ল বিশ্ব শান্তিৰ আধাৰ। এই সত্যতাৰ পৰিচয়ৰ বা সত্য জ্ঞানৰ শক্তিৰ লহৰ যেতিয়ালৈকে চাৰিওফালে বিয়পি নাযায় তেতিয়ালৈকে প্ৰত্যক্ষতাৰ পতাকাৰ তলত সকলো আত্মাই আশ্ৰয় ল’ব নোৱাৰে। গতিকে সোণালী জয়ন্তীত যিহেতু পিতাৰ ঘৰলৈ বিশেষ নিমন্ত্ৰণ দি মাতা, নিজৰ ষ্টেজ (মঞ্চ) হয়, শ্ৰেষ্ঠ বাতাবৰণ আছে, স্বচ্ছ বুদ্ধিৰ প্ৰভাৱ আছে, স্নেহৰ ধৰণী আছে, পবিত্ৰ পালনা আছে গতিকে এনেকুৱা বায়ুমণ্ডলৰ মাজত নিজৰ সত্য জ্ঞানক প্ৰসিদ্ধ কৰিলেই প্ৰত্যক্ষতাৰ আৰম্ভ হ’ব। মনত আছে যেতিয়া প্ৰদৰ্শনীৰ দ্বাৰা সেৱাৰ বিহংগ মাৰ্গ আৰম্ভ হৈছিল তেতিয়া কি কৰিছিল? মুখ্যত জ্ঞানৰ প্ৰদৰ্শনৰে ফ’ৰ্ম পূৰোৱা নাছিল জানো। পৰমাত্মা সৰ্বব্যাপি হয় নে নহয়? গীতাৰ ভগৱান কোন? এই ফ’ৰ্ম পূৰাইছিল নহয়। অপিনিয়ন (মতামত) লিখাইছিল। সাঁথৰ সুধিছিল। প্ৰথমে এয়া আৰম্ভ কৰিছিল কিন্তু পাছলৈ এই কথাবোৰ গুপ্ত ৰূপত দি সম্পৰ্ক স্নেহক আগত ৰাখি সমীপলৈ আনিল। এইবাৰ যেতিয়া এই ধৰণীলৈ আহিব তেতিয়া সত্য পৰিচয় স্পষ্টকৈ দিব। এয়াও ভাল হয়, এয়াতো ৰাজী কৰাৰ কথা। কিন্তু এজন পিতাৰে এটাই যথার্থ পৰিচয় বুদ্ধিত স্পষ্টকৈ আহি যাওঁক, এই সময়ো এতিয়া আনিব লাগে। কেৱল চিধাকৈ কৈ থাকা যে পিতাই এই জ্ঞান দি আছে, পিতাৰ আগমন হৈছে কিন্তু তেওঁলোকে এইটো মান্যতা দি যায়নে যে এয়াই পৰমাত্ম জ্ঞান? পৰমাত্মাৰ কৰ্তব্য চলি আছে? জ্ঞানৰ নতুনত্ব আছে এইটো অনুভৱ কৰেনে? এনেকুৱা ৱৰ্কশ্বপ (কৰ্মশালা) কেতিয়াবা ৰাখিছানে? য’ত পৰমাত্মা সৰ্বব্যাপি হয় নে নহয়, এবাৰেই আহে নে বাৰে-বাৰে আহে? এনেকুৱা স্পষ্ট পৰিচয় তেওঁলোকে পাই যায় যাতে বুজি পায় যে জগতত যি শুনা নাছিলো সেয়া ইয়াত শুনিলাঁ। এনেকৈ যিসকল বিশেষ বক্তা হৈ আহে, তেওঁলোকৰ সৈতে এই জ্ঞানৰ ৰহস্যৰ বিষয়ে আন্তৰিক আলোচনা-আলোচনা কৰিলে তেওঁলোকৰ বুদ্ধিত উদয় হ’ব। লগতে যি ভাষণ দিয়া তাতো নিজৰ পৰিৱৰ্তনৰ অনুভৱ শুনাই এজন-এজন বক্তাক, এটি-এটি জ্ঞানৰ নতুন কথা স্পষ্ট কৰিব পাৰা। এনেকুৱা চিধা টপিক (বিষয় বস্তু) নাৰাখিবা যে পৰমাত্মা সৰ্বব্যাপি নহয়, কিন্তু এজন পিতাক এটা ৰূপত জনা বাবে কি-কি বিশেষ প্ৰাপ্তি হ’ল, সেই প্ৰাপ্তিবোৰৰ কথা শুনাই সৰ্বব্যাপিৰ কথাবোৰ স্পষ্ট কৰিব পাৰা। এজন পৰমধাম নিবাসী বুলি বুজি স্মৰণ কৰিলে বুদ্ধি কেনেকৈ একাগ্ৰ হৈ যায় বা পিতাৰ সম্বন্ধৰ পৰা কি প্ৰাপ্তিৰ অনুভূতি হয়। এইদৰে সত্যতা আৰু নম্ৰতা দুয়োটা ৰূপেৰে সিদ্ধ কৰিব পাৰা। যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ অভিমানো নাহে যে এওঁলোকে নিজৰ মহিমা কৰে। নম্ৰতা আৰু দুয়াৰ ভাৱনাই অভিমানৰ উপলব্ধি নকৰায়। যেনেকৈ মুৰুলী শূনি কোনেও অভিমান নকৰে। অথ’ৰিটিৰে (কৰ্তৃত্বৰে) কয়, এনেকৈ ক’ব। শব্দ যিমানেকৈ কঠোৰ নহওক কিন্তু অভিমান নকৰিব! অথ’ৰিটিৰ অনুভূতি কৰে। এনেকুৱা কিয় হয়? যিমানেকৈ অথ’ৰিটি

সিমানাে নম্ৰতা আৰু দয়াৰ ভাৱ থাকে। এনেকুৱা পিতাইতো সন্তানসকলৰ আগত কয় কিন্তু তোমালোক সকলোৱে এইটো বিশেষত্বৰে মঞ্চত এইটো বিধিৰে স্পষ্ট কৰিব পাৰা। যেনেকৈ শুনাইছিলো নহয়, সাধাৰণভাৱে প্ৰথমে সৰ্বব্যাপিৰ কথাটি ৰাখা, দ্বিতীয়তে নাম ৰূপৰ পৰা উপৰাম এইটো ৰাখা, তৃতীয়তে ড্ৰামাৰ পইন্ট বুদ্ধিত ৰাখা। আত্মাৰ নতুন বিশেষত্ববোৰক বুদ্ধিত ৰাখা। যিবোৰ বিশেষ টপিক আছে, সেয়া লক্ষ্যত ৰাখি অনুভৱ আৰু প্ৰাপ্তিৰ আধাৰত স্পষ্ট কৰি যোৱা যাৰ দ্বাৰা এইটো বুজি পাব যে এই সত্য জ্ঞানেৰেই সত্যযুগৰ স্থাপনা হৈ আছে। ভগৱানুবাচ (ভগৱানে শুনোৱা) কি বিশেষ কথা আছে যি ভগৱানৰ বাহিৰে আন কোনেও শুনাব নোৱাৰে। বিশেষ শ্লোগান যাক তোমালোকে চিধা শব্দৰে কোৱা - যিদৰে মনুষ্য কেতিয়াও মনুষ্যৰ সংগ্ৰু, সংপিতা হ'ব নোৱাৰে। মনুষ্য পৰমাত্মা হ'ব নোৱাৰে। এনেকুৱা বিশেষ পইন্টতো সময়ে-সময়ে শূনি আহিছা, তাৰ ৰূপ ৰেখা বনোৱা। যাৰ দ্বাৰা সত্য জ্ঞান স্পষ্ট হ'ব। নতুন সৃষ্টিৰ বাবে এয়া নতুন জ্ঞান। নবীনতা আৰু সত্যতা দুয়োটাই অনুভৱ হওক। যেনেকৈ কনফাৰেন্স (সম্মিলন) কৰা, সেৱা বহুত ভাল হয়। কনফাৰেন্সৰ বাবে যিবোৰ সাধন তৈয়াৰ কৰা, কেতিয়াবা চাৰ্টাৰ (চনদ), কেতিয়াবা আন কিবা তৈয়াৰ কৰা। সম্পৰ্ক আগবঢ়াই নিবলৈ তোমালোকে বিভিন্ন উপায় অৱলম্বন কৰা। এই সাধনবোৰো বহুত ভাল কিয়নো ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকে সেই লোকসকলৰ সৈতে সম্পৰ্ক বজাই ৰখাৰ সুযোগ পোৱা আগলৈও পাই থাকিব। কিন্তু যেনেকৈ এতিয়া মিয়েই আহে, সকলোৱে এনেকৈ কয় - হয় এয়া বহুত ভাল কথা, বহুত ভাল প্লেন (পৰিকল্পনা), চাৰ্টাৰ বহুত ভাল, সেৱাৰ সাধনো ভাল তেনেকৈ এয়া কৈ যাওক যে নতুন জ্ঞান আজি স্পষ্ট হ'ল। এনেকুৱা বিশেষ 5-6টা আত্মাও যদি তৈয়াৰ কৰা তেন্তে... কিয়নো ইয়ালৈ অহা বিশেষ কেইজনমানৰ বাহিৰে বাকী সকলোৰে লগততো এনেধৰণৰ আন্তৰিক আলাপ-আলোচনা কৰিব নোৱাৰা। তোমালোকে তেওঁলোকক টিকট দি লৈ আহা। তেওঁলোকে বিশেষ প্ৰতিপালনো পায়। তেওঁলোকৰ মাজতো যিসকল নামজ্বলা হয় তেওঁলোকৰ লগত এনেধৰণৰ আন্তৰিক আলাপ-আলোচনা কৰি তেওঁলোকৰ বুদ্ধিত স্পষ্টকৈ নিশ্চয় ধাৰণা কৰাব লাগে। এনেকুৱা কোনো প্লেন বনোৱা যাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে কেৱল এইটোৱে অনুভৱ নকৰে যে বহুত আপোনতাৰ নিচা আছে, কিন্তু অনুভৱ কৰক যে এয়াই সত্য। ইয়াকে কোৱা হয় শৰো লাগে কিন্তু যন্ত্ৰণাও নহয়। নিচিঞৰে। কিন্তু আনন্দত নাচে। ভাষণৰ ৰূপৰেখাও নতুন কৰা। বিশ্ব শান্তিৰ ভাষণতো বহুত কৰিলা। আধ্যাত্মিকতাৰ আৱশ্যকতা আছে, আধ্যাত্মিক শক্তিৰ অবিহনে একো হ'ব নোৱাৰে। এয়াতো বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ হয় কিন্তু আধ্যাত্মিক শক্তি কি হয়! আধ্যাত্মিক জ্ঞান কি হয়! ইয়াৰ উৎস কোন হয়! এতিয়া তালৈ গৈ পোৱা নাই! এইটো বুজক যে ভগৱানৰ কাৰ্য চলি আছে। এতিয়া কয় মাতৃসকলে বহুত ভাল কাৰ্য কৰি আছে। সময় অনুসৰি এয়াও ধৰণী গঢ়িব তুলিবলগীয়া হয়। যেনেকৈ চান শ্ব'জ ফাদাৰ (সন্তানে পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰায়) তেনেকৈ ফাদাৰ শ্ব'জ চান (পিতাই সন্তানক প্ৰত্যক্ষ কৰায়)। এতিয়া ফাদাৰ শ্ব'জ চান হৈ আছে। গতিকে এই শক্তিশালী আৱাজে প্ৰত্যক্ষতাৰ পতাকা উৰুৱাব। বুজিলা!

সোণালী জয়ন্তীত কি কৰিব লাগিব, এয়া বুজিলা নহয়! অন্য স্থানত তথাপিও বাতাৱৰণ চাবলগীয়া হয়, কিন্তু পিতাৰ ঘৰত, নিজৰ ঘৰ নিজৰ মঞ্চ আছে এনেকুৱা স্থানত এই প্ৰত্যক্ষতাৰ আৱাজ শক্তিশালী কৰিব পাৰা। এনেকৈ কেইটিমান আত্মাও এইটো কথাত নিশ্চয় বুদ্ধিৰ হৈ গ'লে তেতিয়া কম সংখ্যকেই আৱাজ শক্তিশালী কৰি তুলিব। এতিয়া ৰিজাল্ট (ফলাফল) কি! সম্পৰ্ক আৰু স্নেহত স্বয়ং আহিল, তেওঁলোকেই সেৱা কৰি আছে। আনকো স্নেহ আৰু সম্পৰ্কত আনি আছে। যিমান নিজে হ'ল সিমান সেৱা কৰি আছে। এয়াও সফলতা বুলিয়ে কোৱা নহ'ব জানো। কিন্তু এতিয়া আৰু আগবাঢ়ক। নাম বদনাম হোৱা বাবে প্ৰসিদ্ধ হ'ল। প্ৰথমে ভয় কৰিছিল, এতিয়া আহিব বিচাৰে। এইখিনিতো পাৰ্থক্য হ'ল। প্ৰথমে নাম শুনিবই খোজা নাছিল, এতিয়া নাম লোৱাৰ ইচ্ছা কৰে। এয়াও 50 বছৰত সফলতা প্ৰাপ্ত কৰিলা। ধৰণী গঢ়ি তুলিবলৈয়ে সময় লাগে। এনেকৈ নাভাবিবা যে 50 বছৰ ইয়াতে লাগিল তেন্তে আৰু কি হ'ব! প্ৰথমে ধৰণীক হাল বোৱাৰ যোগ্য কৰি তুলিবলৈ সময়ৰ প্ৰয়োজন হয়। বীজ সিঁচিবলৈ সময় নালাগে। শক্তিশালী বীজৰ ফল শক্তিশালী হয়। এতিয়ালৈকে যি হ'ল সেয়াই হ'বলগীয়া আছিল, সেয়াই যথার্থ হ'ল। বুজিলা!

(বিদেশী সন্তানসকলক দেখি) এওঁলোক ভাল চাৱক। ব্ৰহ্মা পিতাই বহুত সময়ৰ আহ্বানৰ পাছত তোমালোকক জন্ম দিলে। বিশেষ আহ্বানেৰে জন্ম হৈছা। পলম নিশ্চয় কৰিলা কিন্তু স্বাস্থ্যবান আৰু ভাল জন্ম হ'ল। পিতাৰ আৱাজ গৈ পাইছিল কিন্তু সময় হোৱাত সমীপত উপস্থিত হৈ গ'ল। বিশেষ ব্ৰহ্মা পিতা আনন্দিত হয়। পিতা আনন্দিত হ'লে সন্তানসকলো আনন্দিত হ'বই কিন্তু বিশেষ ব্ৰহ্মা পিতাৰ স্নেহ আছে সেয়েহে গৰিষ্ঠ সংখ্যকে ব্ৰহ্মা পিতাক নেদেখিলেও এনেকুৱাই অনুভৱ কৰে যেন দেখিছে। চিত্ৰতোচিত্ৰন্যতাৰ অনুভৱ কৰা। এইটো বিশেষত্ব আছে। ব্ৰহ্মা পিতাৰ স্নেহৰ বিশেষ সহযোগ তোমালোক আত্মাসকলৰ প্ৰতি আছে। ভাৰতবাসীয়ে প্ৰশ্ন কৰিব ব্ৰহ্মা কিয়, এওঁৱেই কিয়?... কিন্তু বিদেশী সন্তানসকল আহিয়েই ব্ৰহ্মা পিতাৰ আকৰ্ষণত স্নেহত বান্ধ খাই যায়। গতিকে এয়া বিশেষ সহযোগৰ বৰদান আছে সেয়েহে নেদেখা সত্ত্বেও প্ৰতিপালনৰ

অনুভৱ বেছিকৈ কৰি থাকা। অনুৰোধে কোৱা - ব্ৰহ্মা বাবা। এয়া বিশেষ সূক্ষ্ম স্নেহৰ কানেক্সন (সম্পৰ্ক) আছে। এনেকুৱা নহয় যে পিতাই ভাবে এওঁলোক মোৰ পিছত কেনেকৈ আহিল! তোমালোকেও নাভাবা আৰু ব্ৰহ্মা বাবাইও নাভাবে। সন্মুখতে আছে। আকাৰ ৰূপেৰেও সাক্ষাৰ সমানেই প্ৰতিপালন কৰি আছে। এনেকুৱা অনুভৱ কৰা নহয়! অলপ সময়তে কিমান ভাল টিচাৰ্চ তৈয়াৰ হৈ গ'ল! বিদেশৰ সেৱাত কিমান সময় হ'ল? কিমান টিচাৰ্চ তৈয়াৰ হ'ল? বহুত ভাল, বাপদাদাই সন্তানসকলৰ সেৱাৰ লগন চাই থাকে কিয়নো বিশেষ সূক্ষ্ম প্ৰতিপালন পোৱা নহয় জানো। ব্ৰহ্মা পিতাৰ বিশেষ সংস্কাৰ কি দেখিলা! সেৱাৰ অবিহনে থাকিব পাৰিছিলনে? সেয়েহে বিদেশত দূৰৈত থকাসকলৰ এই বিশেষ প্ৰতিপালনৰ সহযোগ থকাৰ কাৰণে সেৱাৰ উৎসাহ বেছিকৈ থাকে।

সোণালী জয়ন্তীত আৰু কি কৰিলা? নিজেও সোণালী আৰু জয়ন্তীও সোণালী। বহুত ভাল, বেলেন্সৰ (ভাৰসাম্যতাৰ) প্ৰতি মনোযোগ নিশ্চয় দিবা। স্বয়ং আৰু সেৱা। স্ব-উন্নতি আৰু সেৱাৰ উন্নতি। বেলেন্স ৰাখিলে অনেক আত্মাক স্ব সহিত আশীৰ্বাদ দিয়াৰ নিমিত্ত হৈ যাবা। বুজিলা! সেৱাৰ প্লেন কৰি থাকোতে প্ৰথমে স্ব-স্থিতিৰ প্ৰতি মনোযোগ, তেতিয়া প্লেন শক্তিশালী হ'ব। প্লেন হ'ল বীজ। যদি বীজত শক্তি নাথাকে, শক্তিশালী বীজ নহয় তেন্তে যিমানেই পৰিশ্ৰম নকৰা শ্ৰেষ্ঠ ফল নিদিব সেয়েহে প্লেনৰ লগতে স্ব-স্থিতিৰ শক্তি নিশ্চয় ভৰাই থাকিবা। বুজিলা! অম্বা!

এনেকুৱা সত্যতাক প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতা, সদায় সত্যতা আৰু নম্ৰতাৰ বেলেন্স ৰাখোঁতা, প্ৰতিটো বচনৰ দ্বাৰা এজন পিতাৰ এটাই পৰিচয়ক সিদ্ধ কৰোঁতা, সদায় স্ব-উন্নতিৰ দ্বাৰা সফলতা লাভ কৰোঁতা, সেৱাত পিতাৰ প্ৰত্যক্ষতাৰ পতাকা উৰুৱাওঁতা, এনেকুৱা সংগ্ৰুৰ, সংপিতাৰ সং সন্তানসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বিদায় বেলাত দাদীজীয়ে ভূপাললৈ যাবৰ বাবে ছুটি লৈ আছে

যোৱাতো সেৱা, থকাতো সেৱা। সেৱাৰ নিমিত্ত হোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতিটো সংকল্পত, প্ৰতিটো চেকেণ্ডত সেৱা হয়। তোমাক দেখি যিমান উৎসাহ-উদ্দীপনা বাঢ়িব সিমানেই পিতাক স্মৰণ কৰিব। সেৱাত আগবাঢ়িব সেয়েহে সফলতা সদায় লগত আছেই। পিতাকো লগত লৈ গৈ আছা, সফলতাকো লগত লৈ গৈ আছা। যি স্থানলৈ যাবা তাত সফলতা হ'ব। (মোহিনী ভগ্নীৰ প্ৰতি) পৰিচ্ৰমা কৰিবলৈ গৈ আছা। পৰিচ্ৰমা কৰা অৰ্থাৎ অনেক আত্মাক স্ব-উন্নতিৰ সহযোগ দিয়া। লগতে যেতিয়া মঞ্চৰ সুযোগ পোৱা তেতিয়া নতুন ভাষণ দি আহিবা। প্ৰথমে তুমি আৰম্ভ কৰি দিবা তেতিয়া এক নম্বৰ হৈ যাবা। য'তে যাবা ত'তে সকলোৱে কি ক'ব? বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আনিছানে? গতিকে যেনেকৈ বাপদাদাই স্নেহৰ, সহযোগৰ শক্তি দিয়ে, তেনেকৈ তোমালোকেও পিতাৰ পৰা প্ৰাপ্ত স্নেহ, সহযোগৰ শক্তি দি যাবা। সকলোকে উৎসাহ-উদ্দীপনাত উৰুৱাবৰ বাবে কিবা নহয় কিবা এনেকুৱা শ্লোগান শুনাই থাকিবা। সকলোৱে আনন্দত নাচি থাকিব। আত্মিকতাৰ আনন্দত সকলোকে নচুৱাবা আৰু ৰমণীয়তাৰে সকলোকে আনন্দৰে পুৰুষাৰ্থত আগবাঢ়ি যাবলৈ শিকাবা। অম্বা!

বৰদান: 'স্ব'ৰ (নিজৰ) চক্ৰক জানি গুণানী আত্মা হওঁতা প্ৰভু প্ৰিয় হোৱা
আত্মাৰ এই সৃষ্টি চক্ৰত কি-কি ভূমিকা আছে, তাক জনা অৰ্থাৎ স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হোৱা। পুৰা চক্ৰৰ গুণান বুদ্ধিত যথার্থ ৰীতিৰে ধাৰণ কৰাটোৱে হ'ল স্বদৰ্শন চক্ৰ চলোৱা, 'স্ব'ৰ চক্ৰক জনা অৰ্থাৎ গুণানী আত্মা হোৱা। এনেকুৱা গুণানী আত্মাহে প্ৰভু প্ৰিয় হয়, তেওঁলোকৰ আগত মায়া টিকিব নোৱাৰে। এই স্বদৰ্শন চক্ৰইহে ভৱিষ্যতলৈ চক্ৰৱৰ্তী ৰজা কৰি তোলে।

শ্লোগান: প্ৰতিগৰাকী সন্তান পিতাৰ সমান প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ হৈ উঠক তেতিয়া প্ৰজা সোনকালে তৈয়াৰ হৈ যাব।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!